

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Butor Ágnesügyvéd (**felperes jogi képviselőjének címe**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperes által, a Madari Ügyvédi Iroda (**alperes jogi képviselőjének címe**, ügyintéző: dr. Madari Tiborügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perben, a Budapest Környéki Törvényszék által hozott 2013. szeptember 25. napján kelt 7.G.40.067/2010/67. számú ítélete ellen az alperes részéről 70. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán a 2014. március 5. napján megtartott nyilvános tárgyaláson, meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperes részére 1.000.000 (egymillió) forint perköltséget 15 napon belül.

Kötelezi az alperest, fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az irányadó tényállás szerint a **R.** Korlátolt Felelősségű Társaság és **N.O.** 1997. május 20. napján eladta a felperesi társaságban fennálló üzletrészt az **A.** Ltd. részére. A felek egyidejűleg megállapodtak, hogy a felperesi társaság 1998. június 1. napjától kezdődően 18 éven keresztül az értékesített és saját célra felhasznált ... után tonnánként 11 cent forgalmi jutalékot (...) fizet a **R.** Kft. részére. A 2001-2005. évekre számított forgalmi jutalék összege 46.786.763 forint volt.

A **R.** Kft. a forgalmi jutalékból 23.000.000 forintot engedményezett az alperes részére 2005. október 26-án, melyet az alperes bejelentése alapján a felszámoló 40

napon túli, egy éven belüli követelésként vett nyilvántartásba a felszámolásban. 2006. december 27-én a **R. Kft.** az alperesre engedményezte a felperessel szemben indított felszámolási eljárásban bejelentett valamennyi hitelezői igényét, melyek között volt 17.453.120 forint ... díj is.

2005. május 25. napján a felperes az alperes mint váltójogosult javára 3 db, egyenként 7.000.000 forint névértékű váltót állított ki, összesen 21.000.000 forint összegben. Az alperes a váltókat a **R. Kft.**-re ruházta, aki a felszámolásban hitelezői igényét bejelentette 21.250.000 forint összegben, majd teljes váltókövetelését engedményezte az alperes részére. E hitelezői igényt a felszámoló 40 napon belül bejelentett követelések között vette nyilvántartásba, és a Cstv. 57. § (1) bekezdés d) pontjába sorolta.

A peres felek, valamint a **R. Kft.** megállapodást kötöttek, melynek értelmében a felperes 5.000.000 forint megbízási díj fizetésére volt köteles a **R. Kft.** részére azzal, hogy a teljesítés külön szerződés alapján történik. 500.000 forintot dr. **B.A.** megfizetett a felperes helyett, a felperes 4.500.000 forint fizetési kötelezettségének nem tett eleget. E követelést a **R. Kft.** az alperesre engedményezte.

A ... Bank Rt. 70.000.000 forint hitelt nyújtott a felperes részére, jelzálogjog biztosíték mellett, a jelzálogjog a **R. Kft.** tulajdonát képező ... szám alatti ingatlanra került bejegyzésre. A **R. Kft.** készfizető kezességet is vállalt a felperesi bankhitel visszafizetéséért. A felperes a hitelt nem fizette vissza, ezért a bank a jelzálogjoggal terhelt ingatlant elárverezte, amelyből 88.513.319 forint követelés megtérült. A követelés törvényi engedményi jogosultja a **R. Kft.** lett.

A **R. Kft.** a felszámolási eljárásban 80.420.080 forint kártérítési igényt jelentett be, melyet utóbb az alperesre engedményezett. A zálogjog érvényesítésével összefüggő igény a Cstv. 27. § (1) bekezdés f) pontjába került nyilvántartásba vételre, 40 napon belül bejelentett hitelezői igényként. A törvényi engedményezett összegből a felszámolást lezáró kényszeregyezség során 805.200 forint megtérült.

A felperes mint eladó a **S. s.r.l.** ... társasággal 400.000 tonna ... értékesítésében állapodott meg. A felperes a vállalt mennyiséget nem szállította le, ezért a **S. s.r.l.** más társaságoktól kényszerült a ... beszerzésére. E fedezeti vételre alapítottnak a ... társaság 324.341.341 forint kártérítés követelést jelentett be a felszámolásban, amit a felszámoló 40 napon belül bejelentett, és a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontja szerinti követelésként vett nyilvántartásba. Az **S. s.r.l.** e követelését az alperesre engedményezte.

A **R. Kft.** 5.000.000 forint hitelezői igényt jelentett be osztalék jogcímén a felperes felszámolásában 40 napon túli, egy éven belül bejelentett igényként, melyet a Cstv. 57. § (1) bekezdés d) pontjába sorolt a felszámoló. A **R. Kft.** e követelést is engedményezte az alperesre.

A felperes 2005. július 21. napján felszámolás hatálya alá került, a felszámolás elrendelésének közzétételére 2005. augusztus 11. napján került sor. A felszámolás során a felperes mint adós és a hitelezők egymással jogerős egyezségeket kötöttek.

A jogerős végzés kötelezte a felperest - többek között -, hogy a ... Bank Zrt. jogutódja, a **R. Kft.** részére 805.200 forintot fizessen meg. Vitatott hitelezői igényekre mindösszesen 8.637.863 forint került letétbe, ebből a **R. Kft.** vonatkozásában 4.880.312 forint, az **S. s.r.l.** vonatkozásában 3.180.817 forint, az

alperes vonatkozásában pedig 231.000 forint.

A felperes - még a felszámolás alatt - kölcsön visszafizetése iránt keresetet indított az alperes ellen a Budapest Környéki Törvényszék előtt szám alatt, ahol az alperes pedig a felperes ellen viszontkeresetet terjesztett elő. A per során felperes a keresetétől elállt, ezért a bíróság a pert evonatkozásban 2010. február 15. napján megszüntette, azonban a per az alperes viszontkeresete folytán folyamatban maradt, de új 7.G.40.067/2010. szám alatt.

Az alperes többször módosított viszontkeresetében kérte kötelezni a felperest 46.786.763 forint forgalmi jutalék; 21.000.000 forint váltókövetelés megfizetésére; üzletrész adásvétel ellenértékeként 4.500.000 forint követelést terjesztett elő, mely követelést az eljárás korábbi szakaszában megbízási díjként tüntetett fel; kártérítés jogcímén 128.291.881 forint megfizetésére kérte kötelezni a felperest, előadva, hogy a felperes bevételét más bankszámlára irányította, ezzel nem fizette meg a banki hitelt, melynek fedezete a R. Kft. jelzálogjoggal terhelt 216.000.000 forint forgalmi értékű ingatlana volt, de az árverés során azt csak 88.513.319 forint összegben értékesítették és a különbözetet kérte a Ptk. 339. § alapján; 324.341.341 forint kártérítést fedezeti vétel jogcímén kért; osztalék címén pedig 5.000.000 forint követelést terjesztett elő.

Az alperes a felperessel szembeni követelését a Cstv. 41. § (1) bekezdés utolsó mondatára alapította, mely szerint mindazok, akik a felszámolási eljárásban hitelezőként nem jelentkeztek be, egyezségkötés esetén az eljárás befejezését követően követelésüket az adóssal szemben nem érvényesíthetik. Álláspontja szerint ebből az következik, hogy akik viszont bejelentkeztek a felszámolásba hitelezőként, egyezségkötés esetén az eljárás befejezését követően még fennálló követelésüket érvényesíthetik az adóssal szemben. Kifejtette, hogy a vitatott hitelezői igényeket a felszámolásban nem bírálták el, így teljes követelését jogosult jelen peres eljárásban érvényesíteni.

A felperes ellenkérelmében hangsúlyozta, hogy a felszámolás során kötött kényszeregyezés az alperesre, illetve jogelődjére is kiterjedt. Az alperes a perben olyan követelést nem érvényesíthet, melyet a felszámolásban nem jelentett be hitelezői igényként, és a felszámoló nem vett nyilvántartásba, így módon az alperes valamennyi késedelmi kamatkövetelése alaptalan, mert kamat követelést a felszámolásban nem jelentett be. Amennyiben az alperes követelése megalapozott, a felszámolási egyezség szabályait kell alkalmazni és csupán a kényszeregyezésben megállapított mértékben marasztalható a felperes.

Az alperes forgalmi jutalék jogcímén fennálló követelését - a ... Hivatal kimutatását követően - nem vitatta. Bejelentette, hogy azt a Cstv. 57. § (1) bekezdés d) pontjába vette nyilvántartásba a felszámoló 17.453.120 forint összegben, amely a kényszeregyezés szerint 10%-os kielégítést nyert. A 23.000.000 forint értékű követelés 40 napon túl bejelentett igényként a kényszeregyezés szerint 1%-os kielégítést nyert, így 230.000 forint összegben vehető figyelembe.

A váltóköveteléssel kapcsolatban a kényszeregyezés korlátaira tekintettel 2.100.000 forint összeg 10%-os kielégítésként nem vitatott.

A 4.500.000 forint megbízási díj igényt, valamint a kártérítési igényeket is elutasítani

kérte bizonyítottság hiányában. Kifejtette, hogy bizonyítottság esetén is csupán a felszámolási eljárásban érvényesített összegnek a kényszeregyezségben megállapított mértéke lenne érvényesíthető a perben.

Az 500.000 forint osztalékfizetési igényt elismert a kényszeregyezségben megállapított 10%-os mértékben.

Az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet részben alaposnak találta. Megállapította, hogy a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 41. § (1) bekezdése értelmében mindazok, akik a felszámolási eljárásban hitelezőként nem jelentkeztek be, egyezségkötés esetén az eljárás befejezését követően követelésüket az adóssal szemben nem érvényesíthetik, ezért az alperes csak olyan követelést érvényesíthet a perben, amely a felszámolási eljárásban bejelentésre került, a felszámoló nyilvántartásba vett és a kényszeregyezségnél figyelembe vettek. Az alperes igénye azonban csak olyan arányban nyerhet kielégítést, amint az egyezségben részt vevő, azonos kategóriába sorolt hitelezői igények.

A bíróság az egyes viszontkereseti kérelmek tekintetében megállapította, hogy a forgalmi jutalék, ... összegét a felperes 1.745.312 forint összegben [Cstv. 57. § (1) bekezdés d) pont szerinti 10%-ban], valamint 230.000 forint összegben [40 napon túl bejelentett igény 1%-ában] nem vitatta. Kiemelte, hogy az a felszámolói intézkedés, mellyel a felszámoló az engedményezést követően a 23.000.000 forint követelést 40 napon túl bejelentett követelésként vette nyilvántartásba, e perben már nem vitatható.

A váltókövetelést 21.000.000 forint összegben [Cstv. 57. § (1) bekezdés d) pontos hitelezői igény 10% kielégítés] a felperes nem vitatta.

A 4.500.000 forint összegű megbízási díjjal kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy az eljárás során az alperes a megbízási szerződéseket nem csatolta. Amikor üzletrész vételár megtérítésére alapította e kérelmét, e jogalapot sem támasztotta alá okiratokkal, ezért e követelését bizonyítottság hiányában elutasította.

Az árverezett ingatlannal kapcsolatos kártérítési igényrel összefüggésben a bíróság megállapította, hogy a ... Bank Rt. törvényi engedményes jogutódja a R. Kft. részére a kényszeregyezségben 805.200 forint kifizetésre került. Az alperes jogelődje a bíróság által jóváhagyott egyezség alapján az őt megillető követeléshez hozzájutott, ezért az alperes ezen a címen igényt nem terjeszthet elő. A törvényi engedmény mértékét meghaladó igény a felszámolási eljárásban nem került bejelentésre, e követelést ezért utasította el.

A fedezeti vétellel kapcsolatos kártérítés tekintetében a bíróság rögzítette, hogy a felperes korábbi képviselője a fedezeti vétel jogcímén felmerülő alperesi igényt elismerte, a később visszavont elismerő nyilatkozat tekintetében a felperes nem adta indokát a visszavonásnak. A bíróság ezért a felperes és alperes jogelődje között 2006. szeptember 20-án kötött megállapodást érvényesnek tekintette, és álláspontja szerint e megállapodás megtámadásának a hiányában a felperes utóbb az alperes jogelődje követelését annak okszerű megjelölése nélkül nem vitathatja. Erre tekintettel a kényszeregyezség tartalmára figyelemmel 1% mértékben az alperes követelését megítélte 3.180.817 forint összegben.

Az 5.000.000 forint osztalék címén előterjesztett követelést a felperes nem

vitatására tekintettel a kényszeregyezésben megállapított 10%-os mértékben, 500.000 forintban ítélte meg az alperes részére.

Az elsőfokú bíróság így mindösszesen 7.756.129 forint tőke megfizetésére kötelezte a felperest. A túlnyomórészt pervesztes alperest kötelezte a bíróság a felperes részére 4.000.000 forint + áfa összegű perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, és kérte az elsőfokú határozat megváltoztatásával vizontkeresetének teljes egészében helyt adni.

Az elsőfokú eljárásban előadottakat ismételve előadta, hogy a felszámolási eljárás jogerős befejezése nem zárja el őt attól, hogy igényét rendes bíróság előtt érvényesítse. Az egyezségkötést követően a felperesi társaság működni kezdett, éppen erre tekintettel ad lehetőséget a jogszabály az újra működőképes adóssal szembeni igényérvényesítésre. Álláspontja szerint azok, akik a felszámolási eljárásba hitelezőként bejelentkeztek, egyezségkötés esetén az eljárás befejezését követően érvényesíthetik követelésüket az adóssal szemben. Hivatkozott a ... Bíróság ... számú határozatára, amellyel a felülvizsgálati eljárásban a felperesi adós társaság egyezsége jogerőre emelkedett. A... Bíróság itt kifejtette, hogy „a felszámolási eljárásnak az egyezség jóváhagyásával történő befejezése megszünteti annak lehetőségét, hogy a vitatott hitelezői igényeket a felszámolási eljárást lefolytató bíróság a felszámolási eljárás keretein belül bírálja el. A felszámolási eljárás megszüntetésével azonban nem szűnik meg annak a lehetősége, hogy a vitatott hitelezői igényrel rendelkező hitelezők a tovább működő társasággal szemben a törvény rendes útján igényüket érvényesítsék. Ezt az igényérvényesítést alapozza meg a Cstv. 41. § (1) bekezdés utolsó mondata, mely szerint az adóssal szemben egyezségkötés esetén az eljárás befejezését követően csak azok nem érvényesíthetnek igényt, akik a felszámolási eljárásban hitelezőként nem jelentkeztek be.”

A ... Bíróság kifejtette, hogy a fellebbezéssel élő hitelezők (jelen per alperesei) a felszámolási eljárásban hitelezőként bejelentkeztek, rájuk a kényszeregyezés a Cstv. 44. § (3) bekezdése szerint kihat, és részükre az egyezség megkötésekor elkülönítve rendelkezésre áll a saját csoportjuk szerinti kielégítésnek megfelelő összeg.

Az alperes hangsúlyozta, hogy fentiek értelmében a felszámolásban el nem bírált, de jogszerűen bejelentett hitelezői igények érvényesítésének a lehetősége feléled a tovább működő adóssal szemben, éppen azért, mert ezeket az igényeket a felszámolási eljárás során nem bírálták el, így teljes követelését jogosult ebben az eljárásban érvényesíteni a felperessel szemben.

Sérelmezte a felperes javára megítélt perköltség mértékét is.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az ellene folyó felszámolásban egyezséget kötött a hitelezőkkel. A vitatott hitelezői igényekre 8.637.863 forintot helyezett letétbe. Kifejtette, a felszámolásban kötött felszámolási egyezség kötelező az alperesre is, a kielégítésre alkalmazni kell a felszámolási egyezésben megállapított kielégítési mértéket is.

Jelen perben csak a követelés jogalapja bírálendő el minden egyes kereseti kérelemnél. Amennyiben azonban a követelés megalapozott, a felszámolási egyezség szabályait kell alkalmazni. Felperes hangsúlyozta, azon személyekre, akik bejelentkeztek a felszámolásban hitelezőként, kihat a felszámolási eljárásban megkötött egyezség akár megszavazták, akár nem, mert a felszámolási egyezség kényszeregyezség. Akik nem jelentkeztek be hitelezőként, azokra a Cstv. 41. § (1) bekezdése utolsó fordulata vonatkozik, azaz az egyezségkötés esetén az eljárás befejezését követően követelésüket az adóssal szemben nem érvényesíthetik.

A hitelező a felszámolási eljárásban nem jelentett be késedelmi kamat iránti igényt, ezért késedelmi kamatot a perben sem érvényesíthet. Az alperes nem jogosult a bejelentett hitelezői igényein sem módosítani a perben, mert az elbírálás csak a bejelentett hitelezői igényre vonatkozik; a bejelentett hitelezői igények összege nem módosítható; azon sem lehet már változtatni, hogy 40 napon túl, vagy 40 napon belül került bejelentésre a hitelezői igény.

A felperes kifejtette, hogy 98%-ban lett pernyertes az elsőfokú eljárásban, a per nyolc éve alatt nyolc bíró járt el, ezért részletes beadványt kellett készítenie minden alkalommal. Több mint tíz tárgyalást tartott a bíróság, majdnem mindegyiken jelen volt a felperes jogi képviselője, ezért nem eltűzött a bíróság által megítélt perköltség.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbiakat állapította meg.

Az alperes az engedményezéseket követően bejelentette az engedményezést a felszámolásban, ennek alapján a felszámoló 40 napon túl, egy éven belül bejelentett követelésként igazolt vissza forgalmi jutalék címén 23.000.000 forint összeget mint vitatott hitelezői igényt a Cstv. 57. § (1) bekezdés d) pontjába; osztalék jogcímén fennálló 5.000.000 forint összegű követelést szintén d) pontba sorolt vitatott követelésként.

40 napon belül bejelentett követelésként igazolta vissza a bankszámla hitelszerződés, kölcsönszerződés alapján fennálló 80.420.080 forint összeget a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontjába soroltan; forgalmi jutalék címén fennálló 17.453.120 forint összeget mint vitatott hitelezői igényt d) pontba; megbízási díj jogcímén fennálló 4.500.000 forint összeget mint vitatott hitelezői igényt d) pontba; váltó jogcímén fennálló 21.250.000 forint összeget mint vitatott hitelezői igényt 57. § (1) bekezdés d) pontba; regisztrációs díj jogcímén fennálló 200.000 forint összeget f) pontba sorolt követelésként.

A ... Bíróság számú, a felperes felszámolásában az adós és hitelezők egyezségét jóváhagyó végzésének indokolása rögzítette, hogy a vitatott hitelezői igényekre kifizethető összegek elkülönítésre kerültek.

A fellebbezés alaptalan. Az elsőfokú bíróság ítéletével az ítéltábla maradéktalanul egyetért, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, indokolását csupán a fellebbezésre tekintettel egészítette ki az alábbiakkal.

Az alperes tévesen értelmezi a csődeljárásról és a felszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) felszámolási egyezséggel kapcsolatos rendelkezéseit és a ... Bíróság hivatkozott eseti döntését is. Az egyezség szabályozása során a csődtörvény kettős korlátot állít fel: csak a felszámolásba bejelentett követelések és csak az egyezségben meghatározott mértékben követelhetők a perben, ahogyan azt a felperes mindvégig állította.

A Cstv. 41. § (1) bekezdésének második mondata kizárja, hogy az eljárásba hitelezőként nem bejelentkezők az eljárás befejezését követően követelésüket az adóssal szemben érvényesíthessék, az ilyen jogosultak követelését bírósági úton nem lehet kikényszeríteni. E jogszabályi hellyel szemben azonban nincs helye olyan - az alperes által kifejtett - a contrario értelmezésnek, hogy a bejelentkezett hitelezők viszont egyezségkötés esetén az eljárás befejezését követően érvényesíthetik a működő adóssal szemben a teljes, az egyezségben meg nem térült követelésüket.

A ... Bíróság határozatában csupán a vitatott hitelezői igény a felszámolási eljárás megszüntetését követően, per útján történő érvényesítésének - a Cstv. 41. § (1) bekezdés utolsó mondata alapján fennálló - lehetőségét fejtette ki és nem az alperes fenti érvelését támasztotta alá.

Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperes csupán *a felszámolásban bejelentett* és a felszámoló által *nyilvántartásba vett* hitelezői igényeket érvényesítheti e perben.

A perben érvényesített követeléseket a felszámolásban a felszámoló vitatta, ezért e követelésekre a csődtörvény vitatott hitelezői igényre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. A Cstv. 44. § (4) bekezdése rendelkezik arról, hogy a vitatott hitelezői igénnyel rendelkező hitelező részére az elkülönített, *a saját csoportja szerinti kielégítésnek megfelelő összeget kell kiadni*, ha a követelés fennállását jogerős bírósági határozat *megállapította*. E rendelkezés nem hagy kétséget afelől, hogy a bíróság ilyen esetben a követelés jogalapját és összegét vizsgálja, és ha az bizonyított, a követelés jogalapjának bizonyítottsága vagy elismerése esetén kizárólag olyan mértékben kötelezheti az adós társaságot, amilyen mértékben a követelés besorolása szerinti csoport kielégítést nyert. A ... Bíróság hivatkozott határozatában arra mutatott rá, hogy a vitatott hitelezői igényt a felszámolás során a felszámoló bíróság dönti el, de ha az egyezség a felszámoló bíróság hatáskörét megszünteti, ezt a feladatot a peres bíróság is átveheti, de döntési jogköre nem lesz szélesebb, mint a felszámoló bíróságé lett volna.

Ily módon az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az egyes követelések tekintetében a marasztalás mértékét is.

Az ítélet tábla osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy az elutasított megbízási díj és kártérítési igény jogalapját az alperes nem bizonyította.

Az elsőfokú ítélet a perköltség mértékét sem eltúlzottan állapította meg a 231.002.888 forint pertárgyértékre, a per időtartamára, a pernyertesség-veszteség arányára tekintettel.

A Pp. 78. § alapján kötelezte az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező alperest az felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdésében foglaltak alapján mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére, valamint az alperes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 2.500.000 forint fellebbezési illeték állam javára történő megfizetésére a 6/1986. (VIII. 24.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. A felperes a másodfokú eljárás során felmerült költségét maga viseli.

Budapest, 2014. március 5.

Botka Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

. Csányi Terézia Katalin s.k.
előadó bíró

dr. Volein Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: